

Penge eller paa anden Maade, og en enkelt Ejer gør den hele Erhvervelse illusorisk ved at nægte Adgang til Kysten paa saadanne Steder, at det maaske bliver umuligt at færdes langs Stranden, vil vi gaa med til Ekspropriation, men under alle Forhold maa det være Ekspropriation efter Lovgivningens Regler og saaledes, at der gives vedkommende den Erstatning, som Lovgivningen kræver. Uden videre at eskamotere vedkommende deres Ejendom fra ved en Bestemmelse i Loven om Almenhedens Adgang kunde vi ikke gaa med til i Fjor, og jeg kan ikke give Ud-sigt til, at vi vil gaa med til den i Aar.

Imidlertid forekommer det mig, at der under de ret langvarige Forhandlinger i Udvalget i Fjor flere Gange aabnedes Ud-sigt til et Kompromis, fordi man fra anden Side erkendte, at man ikke skulde gribe ind i ligefremme Ejendomsforhold. Jeg antager derfor, at der er nogle Chancer for ved yderligere Forhandling at komme til et Resultat, saa at man paa den ene Side baade imødekommer den store Bys Beboeres Trang til at færdes paa den aabne Strandbred og paa den anden Side værner de Folks Ret, som nu en Gang har bosat sig der ikke ved at røve og bemæg-tige sig Jord, men ved lovmæssigt og under Lovens Beskyttelse at have købt en Ejendom, altsaa paa samme Maade som en Bonde køber sin Gaard eller en Husejer sit Hus i København. Jeg tror derfor, at vi kan komme til Forstaaelse, og vi vil være villige til at arbejde med paa at komme til Forstaaelse og faa løst Spørgsmaalet om Naturfredning og det, som er det mod-satte, nemlig Almenhedens Adgang til den frie Natur, særlig ved Strandbredden, til Dels ogsaa i Skovene.

Foss: Det forekommer mig, at det, der har givet Anledning til, at dette Lovfor-slag fremsattes første Gang og nu paa ny, er Forhold, som burde have fundet deres Afgørelse paa en helt anden Maade. Naar København og Nordsjælland mangler Ad-gang til Stranden, hviler Skylden derfor i Virkeligheden paa det offentlige, den hviler paa Kommunen, som ikke rettidigt har truffet de Foranstaltninger, den kunde og burde have truffet. Da jeg var Dreng, kunde man færdes langs Stran-den til Charlottenlund over Marker og Eng, det havde den Gang været en grumme ringe Ting, om Køben-havns Kommune og de tilgrænsende Kommuner havde haft Forudseenhed nok til at anlægge den nødvendige Strand-

vej. Der hørte ikke megen Klogskab der-til, det burde utvivlsomt være gjort. Spørgsmaalet om Strandvejen, der i sin Tid er rejst bl. a. af Københavns For-skønnelsesforening, paakræver utvivlsomt sin Løsning i den københavnske Befolk-nings Interesse. I Virkeligheden maa man ikke tro, at det er denne Lov, der skal hjælpe dertil. Det er Kommunerne, der maa træde til, og de maa finde Støtte hos Statsmagten. Landbrugsministeriet har gennem Aaringer givet Tilladelse til store Havneanlæg, Opfyldninger i Havet, som man ingenlunde havde behøvet at give, fordi der var Tale om at bortgive en Del af den Ret, som tilhørte Staten. Forhol-det er, som bekendt, det, at den Del af Stranden, der ligger udenfor højeste Vand-standslinie, tilhører Staten, og det, der ligger indenfor, tilhører Lodsejerne. Land-brugsministeriet har ved Tilladelse til An-læg udenfor højeste Vandstandslinie af Havne, Broer, Opfyldninger etc. skaffet Statens Samtykke, og det havde ikke be-høvet at gives tilnærmelsesvis i det Om-fang, som sket er. Muligheden for at gennemføre disse for Befolkningen saa be-tydningsfulde Anlæg er derved forringet, og svækket. Det er en Opgave, som maa tages op af Kommunerne. Naar Køben-havns Kommune nu har faaet lavet Strand-vejen paa sit Stykke, tror jeg, at den ikke kan slippe for at bidrage sit til at for-længe denne Strandvej, ligesom man nat-URLigvis maa begære eller haabe, at Gen-tofte Kommune vil bære sin Del af Byr-den. Noget lignende gælder ganske sik-kert ogsaa Forholdene andetsteds i Nord-sjælland, og er først dette forsømt, og har man tilladt Folk at udnytte deres Ejen-dom, er Vejen, som vor Ordfører har sagt, sikkert en anden, nemlig Ekspropriation mod fuld Erstatning.

Der er imidlertid foruden denne Side af Sagen en anden, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa, og det er, at det forekommer mig overordentlig tvivlsomt, om Lovforslaget vil bringe de ønskede Resultater, naar der tilsigtes at skaffe Be-folkningen en let og bekvem Adgang til at nyde Naturens Skønheder og til at fær-des paa smukke Steder, thi Forholdet er det — og det synes jeg skulde siges med alt muligt Eftertryk —, at der findes faa Lande i Europa, hvor der udvises en saa stor Liberalitet, og hvor der ydes en saa fri og uhindret Adgang til alle Menneskers Jord og Ejendom som i Danmark. En-hver, der har færdedes i Udlandet, vil have mødt Hegn, Mur og Markvogtere,